

[Erik B. Smith]

mente, at behandlingsapparatet rettede sig mod de relevante personer og havde den nødvendige kapacitet og de rigtige tilbud.

Nu vel, det er altså ikke noget, man kommer nærmere ind på i redegørelsen, men heldigvis har vi jo gennem årene set en række publikationer, bl.a. fra undervisningsministeriets konsulent og andre sagkyndige, belyse disse forhold.

Vi finder i socialdemokratiet, at en restriktiv alkoholpolitik stemmer dårligt med danske traditioner. Vi finder det rigtigt at støtte de frivillige hjælpeorganisationer, bl.a. afholdsbevægelsen Lænken, KFUM, Koføeds Skole og en lang række andre, som man så ikke behøver at nævne, selv om de ikke er glemt.

Men sikkert er det, at de frivillige hjælpeorganisationer ikke kan nøjes med smukke ord; troværdigheden kræver simpelt hen et tilsagn om økonomisk støtte.

Socialdemokratiet føler sig overbevist om, at virkningerne på lang sigt af det opprioriterede oplysnings- og informationsarbejde nok skal vise sig. Vi er tilfredse med at konstatere, at man i en række kommuner og amtskommuner landet over har gennemført kursus for særlige målgrupper, men vi synes samtidig, at man i højere grad bør være opmærksom på de områder i landet, hvor man tilsyneladende søger at smutte udenom. Det pædagogiske materiale, der er udarbejdet til oplysningskampagnerne, finder vi er af meget stor værdi.

I socialdemokratiet finder vi, at de svage sider omkring alkoholproblemet er det opsøgende arbejde, de tilsyneladende begrænsede muligheder for at formidle relevante behandlingstilbud til personer, der har behov for et sådant tilbud, og endelig, at behandlingskapaciteten er utilstrækkelig.

I forsøgsafsnittet gør socialministeren sig til talsmand for ansættelse af socialrådgivere i almen lægepraksis. Det er forsøg, der allerede er gjort med godt resultat, men når man sammenholder det med undervisningsministerens netop foretagne kapacitetsbegrænsninger på de sociale højskoler, er der ikke meget realitet i den slags udsagn.

For socialdemokratiet er det af afgørende betydning, at behandlingsapparatet, herunder det opsøgende arbejde, har en sådan kapacitet, at man er i stand til at opfange en begyndende social deroute som følge af et alkohol-

misbrug. Behandlingstilbuddene må først og fremmest være en udbygning af ambulatorierne med flere ambulatorier spredt rundt i lokalsamfundene og med åbningstider, der gør det muligt at benytte ambulatorierne uden at forsømme sit daglige arbejde.

Vi ved af erfaring, at overdrevent alkoholforbrug ofte er starten på den ene sociale ulykke efter den anden: arbejdsløshed, tvangsauktion, skilsmisse osv. De foranstaltninger, man skal foretage fra samfundets side, når de første tegn viser sig, er minimale og økonomisk ubetydelige i forhold til de massive støtteforanstaltninger, det senere er nødvendigt at sætte ind for at undgå de allerværste skadevirkninger.

Det er nødvendigt, at der i højere grad sker en samordning og en koordination mellem de forskellige myndigheder, og nogen positiv virkning vil der uden tvivl være, når alkoholplanerne senere bliver indarbejdet i de kommunale sociale sundhedsplaner.

Som afslutning vil jeg sige, at socialministeren har afleveret en redegørelse, der er frit svævende i luften og ganske uberørt af regeringens økonomiske politik over for kommuner og amtskommuner. Den er fyldt med smukke ord om intentioner, opprioritering, folkelig medvirken, regeringens forpligtelser osv. Ikke et eneste konkret punkt angiver, hvor regeringen vil sætte ind med økonomiske og personalemæssige ressourcer.

Jeg håber ikke, at denne form for redegørelse skal danne skole fremover. Folketinget er slet hjulpent med at skulle diskutere hensigter, overvejelser og ønsker. For socialdemokratiet er det realiteterne, der gælder, og realiteterne er, at det danske samfund bliver mere og mere ubehageligt at leve i, med mindre man er i fuld beskæftigelse til en høj indtægt og i øvrigt lever i harmoni med sig selv og sine nærmeste. Og det er just ikke disse grupper, denne redegørelse indirekte handler om.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Socialministerens redegørelse om de forskellige sider af alkoholproblemet lægger op til en debat om den hidtidige liberale, relativt restriktionsfrie alkoholpolitik. Regeringen ønsker at få dels en klarmelding om det nuværende folketings holdning, dels lejlighed til at diskutere eventuelle justeringer i den